

РОДЕН КРАЙ (ИЗБРАНИ СТИХОТВОРЕНИЯ ОТ СПИСАНИЕ „ВЕНЕЦ”)

Даниела БОЖКОВА

Abstract. This is a selection of poems published during the years in the journal “Venets”. The homesickness is their basic clue.

Keywords: poem, homeland, Venets

РОДИНО!¹⁾

Не бях наченал още аз да сричам
и наште родни книги да чета,
започнал бях аз тебе да обичам,
Родино свята – майчице земя...

И твойта обич всеки ден растеше,
растеше с мене неразлъчно тя –
обжарено сърцето ми гореше
по теб като по хубава мечта.

Така се виждах аз във дни на младост,
кога по твойта хубост бях упит –
за мен тогаз – бе светла като радост,
безценна, скъпа – рай честит...

Все тъй не стихва обичта ми нежна
към теб, към твоя подвиг тъй велик,
към мъката ти свята и безбрежна,
към теб, към твоя мъченишки лик.

А в дни на гордост, в дни на чест и слава
със тебе ведно радвах се и аз...
О, как се радвах, майко, до забрава –
кнесен цял по тебе във захлас!

А в дни злочести, в дни на тежки рани,
в дни на удари от зли врази,
о, майчице земя, еднакво изтерзани –
облени бяхме двама във сълзи.

... И днес, когато гасне мойта сила,
животът ми към залеза клони –
за мен си ти пак толкоз скъпа, мила,
тъй както беше в предните ми дни...

Трайко Симеонов²⁾

БАЩИНА КЪЩА³⁾

Да видиш в двора бащината къща
и цъвналите вишни с нежен дъх,
тополата, що със сянка я обгръща,
в небето впила светлия си връх.

Отпред тъмненият кичести чешмири
край плочника от пътната врата.
В стената скрито тук шулецът свири
и кротичко приспива през нощта.

Цял ден играл на вола и на слънце,
честит заспиваш в майчина пола,
растеш безгрижно като плодно зрънце
и в сън очакваш орлови крила...

Израсъл момък – кръв сърце прелива –
и тръгваш смело, мамен от светът.
На тежък час в тревогата горчива
как леко е да спомниш роден кът!

Никола Никитов⁴⁾

ЗАПУСТЯЛАТА ВОДЕНИЦА⁵⁾

Обраснала във мъх почива тя забравена,
напусната – Бог знае откога;
от буренак и гад през лятото сподавена,
през зимата глъкнала под снега.

Шуми край нея пак потока – неразделния,
и с песни чудни, бърза, бърза той
да оживи за миг другаря – мъртво бледния,
урисан там в забрава и покой.

И пее, пее той, - във спомен цял унесен е; -
а слушат го покрайните брези,
над белий нявга покрив низко там надвесени,
и ронят тихо, лист по лист – сълзи...

М. Теофилов⁶⁾

ЗА БАЩИННИЯ КОПТОР⁷⁾

Широк обрасъл в буреняци двор.
Из него ровят пилци и кокошки.
И там, под клонести, без ред овошки,
се тули бащиния ми коптор.

Коптор полегнал и усамотен,
с извити към земя прозорци тъмни:
като че няма никога да съмне
за него, и не ще изгрее в него ден.

А в него срещнах аз младини,
през неговите дупки залепени,
с хартия сива, стигнаха до мене
лъчите на световните ми дни.

И днес обичам аз тоз коптор,
обичам го какъвто е – с овошки
потулен и край него вред кокошки,
разпръснати сноват в широкия му двор.

Хр.Ц. Борина⁸⁾

РОДИНО⁹⁾

Родино красна,
долино родна, -
зорнице ясна,
земице плодна, -

как те изричам,
Родино мила;
как те обичам
със всичка сила!...

Как те мечтая,
как те бленувам;
как аз желая
да се люблювам:

на твоите чудни –
поля и ниви;
птиченца будни,
цветя красиви...

На твойте диви
сенки, прохлади, -
реки пенливи
извори, вади...

На твойте вити
скали чудовни, -
орли сърдити,
гори вековни!...

Ц. Церковски¹⁰⁾

СПОМЕН¹¹⁾

Един спомен сърцето ми гали,
един спомен от наште поля –
там блестят водопади от залез
и огряват далечни села.

А капчукът на старата къща
разговаря сега с пролетта,
нацъвтелите круши изпуцат
упоителен дим от цветя.

От полето лъхти сенокоса,
из ливадите песни звучат –
един щъркел в небето се носи
и лъчите по клюна блестят.

Пада нощ, и дими в тишината
на дърветата белия дим –
като път към небето, реката
е проточила златни води.

А до портата майка убита
слуша залеза в свойта душа –
пада златна роса от звездите
и блести върху нейния шал...

Тоя спомен сърцето ми гали,
тоя спомен ме връща натам –
дето майка ми, в златния залез,
ме очаква всред наште жита...

Сл. Красински¹²⁾

БЕЛЕЖКИ

1. *Венец* **15**, 272 (1938).
2. Трайко Симеонов [Трифон Стоянов Симеонов] (1886, гр. Шумен – 1965, гр. София).
3. *Венец* **15**, 400 (1938).
4. Никола Никитов, детски писател (1898-1958).
5. *Венец* **1**, 242 (1911).
6. Михаил Попсавов Теофилов, публикувал между 1901 и 1943, днес забравен; написал е биография на Христо Ботев (1926), претърпяла три издания.
7. *Венец* **1**, 401 (1912).
8. Христо Борина (1882-1967), поет и общественик.

9. *Венец* **1**, 721 (1912).

10. Цанко Церковски [Цанко Генов Бакалов] (1869-1926), един от основателите на Българския земеделски народен съюз, редактор на „Земеделско знаме“ и „Земеделска мисъл“, министър и обществен деец.

11. *Венец* **15**, 461 (1938).

12. Славчо Красински [Славчо Генков Кръстев] (1906-1984).

✉ Ms. Daniela Bozhkova, BA
SCS Consulting Ltd.
16 Sider Grantcharov Str., 1359 Sofia
E-Mail: dnl_bozhkova@yahoo.com